

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 280/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Лекић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Далиборка Милићевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6906/20 од 21.04.2021. године, у седници одржаној 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6906/20 од 21.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6906/20 од 21.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљево П 971/19 од 24.06.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац искључиви власник катастарске парцеле бр. .. КО ..., њива 4. класе у површини од 0.04,43 ха, градско грађевинско земљиште, уписане у Лист непокретности бр. .. КО Ваљево, што је тужени дужан признати и трпети да се тужилац на основу ове пресуде упише у лист непокретности бр. .. КО Ваљево као искључиви власник. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 54.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6906/20 од 21.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Посебна ревизија регулисана је чланом 404. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), којим је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (став 1.). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, будући да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, нити уједначавања судске праксе. Побујана одлука и у њој изражено правно становиште да је извршењем у целини конвалидирана признаница која по својој садржини представља писани уговор о купопродаји непокретности којем недостаје форма (судска овера потписа уговарача) је у складу са Закључком заједничке седнице грађанских и грађанско-привредних одељења Савезног суда, врховних судова и Врховног војног суда од 14. и 15.09.1983. године о примени члана 73. Закона о облигационим односима код конвалидације уговора коме недостаје форма путем извршења и на уговоре о промету непокретности, као и са правним ставом седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама не указује нужно на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, које је такво да је утврђено да су се стекли услови за конвалидацију спорне признанице у правно ваљани уговор о промету непокретности по ком основу је тужилац стекао право својине на предметној парцели.

Сходно наведеном, нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, па је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 01.07.2019. године, а вредност предмета спора у тужби означена је на 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање у

коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**